

Voigt (FP):

Det havde jeg naturligvis heller ikke forventet, da ministeren jo stemte for disse sikkerhedsseler. Men lad mig spørge ministeren, om jeg har misforstået det, der er kommet fra vejdirektoratet. Jeg opfattede situationen sådan, at man havde fundet, jeg tror, det var 99 steder, og at man så havde fået besked på i vejdirektoratet, at der kun var penge til at udbedre de 44 steder, som ministeren nu har redegjort for her. Er det ikke den korrekte fremstilling? Skulle det ikke være korrekt, så vil jeg da gerne takke ministeren for det svar, jeg har fået her. Det viser da i hvert fald, at ministeren også vil være med til at højne færdselssikkerheden. Men jeg vil gerne have ministerens kommentar, for det er fremgået i en forsideartikel i dagspressen, at man kun havde penge til at lave en vis del af de steder, man havde peget på som virkelig farlige. Det mener jeg skal manes i jorden, hvis det ikke er korrekt.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

Det var faktisk det, jeg forsøgte i mit første svar. Der var 44 alvorlige områder, de såkaldte sorte pletter. Så var der 55 andre, hvor den sikkerhedsmæssige virkning ved at udføre arbejderne ikke var den afgørende i hele spørgsmålet. De bliver taget op på et senere tidspunkt, men dér er det ikke det sikkerhedsmæssige, der er det afgørende. De virkelige black spots er taget op og bliver løst inden for det kommende år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Kaj V. Andersen (V) til socialministeren:

„Er det ministerens hensigt at afvise konsulentholdets forslag til reglement for institutioner, der omfattes af §§ 105-111 i lov om social bistand, således at der optages fuld journal over ikke alene sociale oplysninger, men tillige diagnose og behandling af klienter, der første gang og for en kortere engangsperiode søger hjælp på ambulatorier og beskyttede pensionater f. eks. i en alkoholmisbrugsituation?“

(Spm. nr. 376).

Skriftlig begrundelse.

En større gruppe truede medborgere holder sig stadig traditionelt fra forsorghjemmene, skønt disse er inde i en positiv udvikling fra at være opbevaringssteder for subsistensløse til at blive egentlige behandlingsinstitutioner. Den, der har brug for en kortvarig støtte i en akut situation, søger i stigende grad optagelse på beskyttede pensionater, hvorfra de efter restituering vender tilbage til det almindelige samfund uden at være blevet snæret ind i forsorgssystemets bogholderi og uden senere at skulle dokumentere deres fortid over for eksempelvis adoptionsmyndighederne eller ansættende statsorganer.

I hvad man kunne kalde førstegangssituationer må det være af største betydning ikke at gå øjeblikkeligt truede medborgere ind på livet med snærende bureaukratiske krav — mere end tilfældet er i dag.

Kaj V. Andersen (V):

I en længere årrække har de yderste, skal vi kalde det fingerspidser i det sociale hjælpearbejde af både privat og kommunal art været klinikker, behandlingshjem, ambulatorier, senere med støtte i patientforeninger, Ring i Ring, Ringen, A-Ringen, og hvad de hedder, og i voksende grad beskyttede pensionater for et klientel, som første gang kommer ud i en social konflikt, kommer ud i en akut situation, i et alkoholmisbrug, et narkotikamisbrug, hvad det måtte være, men så lykkeligvis — og det gælder for flere, end man tror — slipper ud af det under denne behandling, slipper ud af det og aldrig mere vender tilbage til behandlingssystemet. Diskretion, nænsomhed, menneskelig hensyntagen har været hovedprincipperne i den fase af arbejdet.

Nu er der et foretagende, der kalder sig konsulentholdet i Århus — jeg fristes til at kalde det selvbestaltet, for vi har aldrig rigtig hørt om, hvordan det egentlig er opstået, hvilken bemyndigelse det har, og fra hvem det har fået den — som nu ønsker journalisering af hver eneste, der henvender sig til behandlingsapparatets alleryderste spids, også ved førstegangshenvendelser.

Man ødelægger ganske bevidst, vil jeg vove at påstå, det tillidsforhold, som de pågældende mennesker i den akutte situa-